

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá pravidly pro hybridní nesoulady, která vznikla jako součást iniciativy OECD *Inclusive Framework on Base Erosion and Profit Shifting* a jejich implementací do právního řádu České republiky.

V první řadě je věnována pozornost mezinárodnímu kontextu boje proti agresivnímu daňovému plánování a jsou popsány jednotlivé způsoby jeho omezování. Zároveň jsou vymezeny některé jejich nedostatky.

Pravidla pro hybridní nesoulady jsou nejdříve popsána v podobě, jak byla navržena v rámci konečné zprávy OECD *Neutralising the Effects of Hybrid Mismatch Arrangements* z roku 2015. Detailně je věnován prostor obecným podmínkám uplatnění pravidel, a poté kategoriím hybridních finančních nástrojů a hybridních entit. V závěru této kapitoly je formulována kritika pravidel vztahující se jednak ke zvolenému konceptu *linking rules*, která mnoho autorů nepovažuje za ideální řešení, a jednak k procesu tvorby doporučení, v němž byly identifikovány některé nedostatky, především ve vztahu k účasti slabších států.

Další kapitola je věnována implementaci pravidel na úrovni Evropské unie, která proběhla v rámci přijetí nové *Směrnice Rady č. 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu (ATAD)* a její novelizace z roku 2017. Tato pasáž se soustředí především na proces tvorby ATAD, kdy převzetí pravidel pro hybridní nesoulady probíhalo ve více fázích, v jejichž rámci byly jednotlivé návrhy pravidel velmi rozdílné. Vzhledem k tomu, že výsledná pravidla pro hybridní nesoulady se velmi podobají původnímu návrhu OECD, nejsou v této práci samostatně popisována.

Poslední kapitola se zaměřuje na českou transpozici pravidel do ust. § 23h zákona o daních z příjmů. Zaměřuje se na přístup, jaký k implementaci zaujala Česká republika, a to především za analýzy důvodové zprávy k *zák. č. 80/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony*, jehož prostřednictvím byla pravidla pro hybridní nesoulady zakotvena. Dále jsou rozebrána jednotlivá pravidla řešení důsledků rozdílné právní kvalifikace dle ust. § 23h ZDP a je zkoumán jejich obsah ve spojení s původním smyslem doporučení

OECD. Závěr této části práce je věnován teoretickým dopadům právní úpravy na daňové subjekty i na daňovou správu.

Klíčová slova:

hybridní nesoulady, ATAD, řešení důsledků rozdílné právní kvalifikace, BEPS, agresivní daňové plánování